

fælde nede mellem Ringsted og Næstved, hvor en haabefuld Yngling, som skulderense sin Husbonds Svinehus og af Erfaring vidste, at den Lugt var lidt stram, anskaffede sig en Havaneser, tændte den, gik ud, satte Næsen højt i Sky og kom til at stikke Ild i Taget, saa Huset brændte. Jeg fremdrager dette Eksempel, fordi jeg mener, at der til § 21, der omhandler Forsigtighed med Ild og Lys, godt kunde føjes en Bestemmelse om, at vi ogsaa skulde omgaas Ild forsigtig, naar vi havde den i en Cigar. Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at der i den Paragraf godt kunde indføjes noget omtrent som, at det er forbudt at ryge Cigar i Stalde, Loer og Lader og i Værksteder, hvor man færdes i saa let antændeligt Materiale som Halm, Høvlspaaner og lignende. Jeg vil nu paa ingen Maade stille Forslag om, at dette skal indføres, da jeg med Hensyn til at nyde den Urt, som hedder Tobak, er en ren Dilettant, jeg forstaar ikke, hvad det vil sige, at give Afkald paa den Nydelse. Men jeg vil henstille til Udvalget, at det overvejer, om det ikke kunde gaa an at gøre et saa stort Skaar i Borgernes Frihed til at nyde denne fine Genstand og sætte dette Forbud ind. Jeg tror nok, at dette Forbud vilde gøre Ryggen stivere hos vore Husbønder, som sikkert ikke ynde, at Cigarrøgning finder Sted, f. Eks. naar man stamper i Høvlspaaner op til Knæene eller binder Halm bagefter en Maskine, der tærsker, eller naar man udfører lignende Arbejder.

Med Hensyn til de fast ansatte Skorstensfejere vil jeg sige et Par Ord. Jeg har ikke ret meget mod de fast ansatte Skorstensfejere, men jeg har imod, at vi blive stavnsbundne til dem, for jeg synes, det gør Skade i to Retninger. For det første, idet disse Skorstensfejere ikke ere underkastede det almindelige Konkurrence-system. Disse Skorstensfejere ere sikkert i Familie med den Mand, der har forfattet dette Lovforslag, for han har set med alt for blide Øjne paa dem. Hans Erfaring her er ikke den samme som med Hensyn til Ildebrandes Opkomst, at disse opstaa, fordi Menneskene i Almindelighed ikke ere saa gode, som de burde være, men min Erfaring med Hensyn til Skorstensfejere gaar netop i denne Retning. Jeg har nemlig haft Skorstensfejere i mange Aar, men maatte ophøre dermed, og hvorfor? Ganske simpelt fordi de fejede saa daarligt, at naar jeg havde skrevet i deres Bog, at nu havde de fejat, var det altid et Forbud om, at nu var min Skorsten

lige ved at brænde ud. Jeg har Tilladelse til fra min ærede Sidemand fra Skelskør (P. Andersen) at sige, at hans Erfaring gaar i samme Retning. Det ærede Medlem kan ikke være til Stede i Dag, thi ellers vilde han selv have sagt det, men han blev syg i Gaar og maatte gaa herfra, og han gav saa mig Tilladelse til at sige det paa hans Vegne. Jeg synes, at det er med disse Folk saaledes, at de ikke ere saa gode, som de burde være, de burde være underkastede den almindelige Konkurrences Lov, naar de ville ansættes; der er nok, der ville ansættes, og lad dem saa blive det, men lad os andre ordne os med dem, som vi kunne eller ville. Der er al Grund til, at vi, der have ordnet os med vor Skorstensfejer, have Lyst til at holde os til ham. Det er sikkert, at der er mangfoldige af disse Skorstensfejere og det kunde gerne være, at det er de dygtigste, der paa denne Maade have dannet sig en Kundekreds, men de blive afskaarne fra denne Kundekreds, og det synes jeg dog er Synd at gøre mod dem.

Det var egentlig disse to Ting, jeg havde at gøre opmærksom paa. Jeg synes, at Loven i det hele taget har faaet en saadan Behandling, at Udvalget, naar det skal tage Hensyn til, hvad der er fremkommet under disse Forhandlinger, vil have et rigt Materiale at arbejde med. Der er en Ting, hvorom der endnu ikke er sagt et Ord, men hvorom jeg skal slutte med at sige et Par Ord, og det er Titlen. Denne Lov har en dejlig Titel; det ses straks, saa snart man ser paa den, at den omfatter et helt Stykke Arbejde i Modsætning til det, vi forleden behandlede, nemlig et Forslag, der hed Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Forandring i Lov osv. osv. Naar vi faa en saadan Titel, stejle vi, vi se lige straks, at det er noget, som det er umuligt for os at hitte Rede i. Naar vi Rigsdagsmænd maa sige saadant, hvad maa saa ikke de andre sige rundt omkring i Sognene? De sige: Gud Fader bevare os for den Minister og den Rigsdagsmand, vi have; de lave noget, som vi ikke kunne hitte Rede i. Det undgaar den nuværende Justitsminister, idet han har givet Forslaget denne kønne Titel. Jeg siger ham Tak for Titlen.

L. Rasmussen: Der er nu sagt en hel Del om det foreliggende Lovforslag, og Debatten er vel snart afsluttet. Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger. Da vi for nogle Aar tilbage havde Brandpolitiloven til Behandling, hørte jeg til de